

трудомісткість, тривалість та вартість проекту, одночасно суттєво покращити якість й інші результати його реалізації (будівництва об'єктів).

УДК 69.658.5

*О.В. Редкін, к.т.н., доцент,
О.М. Овсій, студентка гр. 401-БП
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ Й ПРОЕКТНЕ УПРАВЛІННЯ ПРОГРАМАМИ ВІДНОВЛЕННЯ ТА СУЧАСНОГО РОЗВИТКУ ОБ'ЄКТІВ І ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

Ефективне формування та функціонування дієвої моделі складного механізму управління розвитком держави, економіки та інших сфер життєдіяльності суспільства потребує:

1. Сучасну модернізацію системи і процесів стратегічного планування та управління на загальнодержавному, галузевому і регіональному рівнях (включаючи корпоративний менеджмент транснаціональних та загальнонаціональних компаній, які є локомотивами Української економіки).

2. Забезпечити розвиток в усіх ланках органів влади, місцевого самоврядування та корпоративного менеджменту нових механізмів програмно-цільового (мультипроектного) і проектного управління розвитком пріоритетних галузей економіки, всіх сфер життєдіяльності суспільства.

Для реалізації 1 пункту потрібно удосконалити державну політику соціально-економічного розвитку України, її системи господарювання шляхом реалізації таких стратегічних заходів:

а) планування і законодавче закріплення Національної Стратегії державно-політичного, суспільного, соціально-економічного та іншого прогресу України на 5-10 наступних років розвитку;

б) формування більш досконалої стратегічної та поточної державної політики розвитку, яка охоплює законодавчо і процесуально визначені Концепцію, Стратегію, Програму сталого прогресу України, процедури й інструменти їх реалізації;

в) формування чітких і дієвих механізмів їх узгодження зі стратегічними процесами управління іншими сферами розвитку економіки та суспільного життя;

г) перехід на методологію стратегічного програмно-цільового та проектного управління розвитком, основними елементами якої мають бути:

- визначення сучасних суспільних потреб та інтересів;
- макроекономічне прогнозування та планування;

- ієрархічне визначення стратегічних, тактичних, поточних цілей розвитку;
 - забезпечення соціальної та екологічної орієнтації економіки і процесів розвитку;
 - розробка і затвердження нової Концепції сталого соціально-економічного та екологічного розвитку та її державного регулювання;
 - розроблення і затвердження нової Національної Стратегії сталого соціально-економічного розвитку і Плану (Програми) її реалізації з визначенням механізмів державної політики в цій сфері;
 - перехід на уніфіковану методологію стратегічного програмно-цільового планування та реалізації розвитку;
- д) урахування світового та національного досвіду планування, організації, координації, контролю і регулювання ходу реалізації та забезпечення ефективності результатів розвитку.

Розкриваючи зміст 2 напряму необхідно визначити, що сучасний механізм стратегічного програмно-цільового і проектного управління розвитком пріоритетних напрямів і сфер економіки та суспільного життя має охоплювати такі групи уніфікованих процедур і стандартів:

- розроблення й обґрунтування концепції програми розвитку;
- оцінювання ефективності програми з урахуванням фактору ризику;
- техніко-економічне та екологічне обґрунтування програми та експертиза проект-ту програми, її основних заходів і параметрів;
- планування управлінської діяльності щодо проектування програмних заходів та процесів їх реалізації на всіх стадіях життєвого циклу програми;
- розроблення предметної сфери програми, її кошторису, бюджету, фінансових планів, їх державна експертиза і затвердження;
- підбір організаційних структур з професійного управління програмою, її основних виконавців та інших учасників на конкурсних засадах;
- контрактна та інформаційно-комунікаційна діяльність із забезпечення програмних перетворень;
- організація програмних перетворень, включаючи закупівлі та постачання ресурсів, трансфер високих і критичних технологій;
- організація і координація діяльності команди та учасників програми;
- здійснення постійного контролінгу, регулювання та внесення змін;
- організація ефективного завершення ключових етапів і цільових проектів програми, перехід у нову фазу розвитку та перетворень;
- максимальне урахування так званого "людського фактору", системи стандартів професійної діяльності й сучасного управління програмою та її результатами;
- комплексне оцінювання ефективності проектів і програм, їх інвестиційного забезпечення, очікуваних і реальних результатів.